

21 листопада День гідності і Свободи

Свобода - це вміння сказати "так" своїм мріям.
Гідність - це вміння сказати "ні" своїм страхам.

21 листопада — це день коли ми думаємо
про майбутнє, але водночас пам'ятаємо
тих, хто віддав життя в боротьбі за це
майбутнє

Цей день був встановлений 2014 році на честь початку в цей день Помаранчевої Революції 2004 р. та Революції Гідності 2013р.

Помаранчева революція – це масові протести, спричинені разом з іншими факторами системними порушеннями виборчого законодавства на користь одного з кандидатів під час виборів президента України у 2004 році.

Основними конкурентами на президентських виборах були тодішній прем'єр-міністр Віктор Янукович і лідер опозиційного блоку «Наша Україна» Віктор Ющенко.

Відбулися масштабні і фальсифікації як на виборчих дільницях, так і в Центральній виборчій комісії

Протести розпочалися 21 листопада 2004 року та завершилися 3 грудня, коли Верховний Суд України, визнавши факт порушень під час проведення другого туру, оголосив про його повторне проведення. Епіцентром подій стало середмістя Києва – майдан Незалежності та Хрещатик.

Ці події було названо Помаранчевою революцією через помаранчевий колір символіки виборчої кампанії кандидата в президенти Віктора Ющенка.

**21 листопада 2013р. в Києві
почалися протестні акції
громадскості у відповідь на
рішення тодішньої влади
припинити курс на
євроінтеграцію**

Українці вийшли на протестні акції у Києві, а потім і в інших містах України. Протест тривав 94 дні. За даними Генпрокуратури, всього під час Революції гідності постраждали 2,5 тисячі людей, 104 із них загинули – більшість у лютому 2014 року. Згодом загиблих учасників акцій протесту почали називати Небесною сотнею.

- Термін «Євромайдан», за деякими даними, було вперше вжито в соцмережах 21 листопада 2013 року. Уже 22 листопада його активно використовували в медійному просторі на позначення протестів проти відмови від підписання Угоди про асоціацію України з ЄС.
- Термін «Революція Гідності» вперше озвучив Олег Тягнибок 8 грудня 2013 року зі сцени Майдану на вічі.

Термін Євромайдан

Причини Євромайдану

1. Призупинення підготовки підписання Угоди про асоціацію між Європейським Союзом та Україною й відновлення діалогу щодо співпраці в межах Митного союзу з росією
 2. Підтвердження Віктором Януковичем під час Вільнюського саміту Східного партнерства, який відбувався 28–29 листопада 2013 року, відмови від підписання Угоди про асоціацію та зону вільної торгівлі з ЄС через політичний тиск із боку Кремля.
 3. Силовий розгін у ніч на 30 листопада 2013 року спецпідрозділом МВС «Беркут» мітингувальників, які з 21 листопада перебувало на столичному майдані Незалежності на знак незгоди з рішенням керівництва країни.
-

Приводом до різкого зростання масштабів протестів та їх підтримки з боку громадян стало жорстоке придушення співробітниками "Беркуту" Студентського майдану 2013 в ніч з 29 на 30 листопада. Це спричинилося до потужної Акції 1 грудня у Києві, в рамках якої було утворене наметове містечко на майдані Незалежності, укріплене барикадами, а також була сформована "Самооборона Майдану".

Спочатку головними вимогами Євромайдану була відставка уряду М. Азарова, притягнення до відповідальності винних у жорстокому розгоні Студентського майдану, відновлення євроінтеграційного курсу держави. Однак чинна влада відмовилася йти на поступки.

17 грудня Президент України В.Янукович та Президент РФ В. Путін у Москві домовилися про інтенсифікацію євразійського вектора України.

На початковому етапі Євромайдан проходив у ненасильницькому форматі, хоча час від часу й відбувалися зіткнення протестувальників та співробітників силових відомств, зокрема 8 грудня 2013, коли протестувальники розширили контрольовану територію до вул. М.Грушевського та по вул. Хрещатик. Цього ж дня був демонтований і зруйнований пам'ятник В. Леніну. Наступного дня співробітники силових відомств відтіснили маніфестантів до майдану Незалежності та демонтували нові барикади й намети. А в ніч на 11 січня влада здійснили безуспішну спробу штурму наметового містечка на майдані Незалежності. Це радикалізувало протести. 19 січня, після недільного народного віча, частина протестувальників вирушили до будівлі ВР України з вимогами скасувати закони 16 січня. Відтоді жорсткі протистояння між мітингувальниками та силовиками відбувалися майже постійно. 22 січня на вул. М.Грушевського були застрілені мітингувальники — С. Нігоян, Р. Сеник та М. Жизневський. Також цього дня в передмісті Києва було знайдено тіло активіста Є.Вербицького, якого напередодні викрали з лікарні "тітушки".

Для того, щоб ускладнити владі стягування силовиків до столиці для боротьби з Є., "Рада Майдану" ініціювала активізацію протестних акцій у регіонах. Протягом кількох днів у 7-ми областях було захоплено будівлі державних адміністрацій. Там, де зробити цього не вдалося, організовувалися акції протесту. В низці регіонів відбулися зіткнення між прихильниками та противниками Майдану, причому останнім зазвичай сприяли місцеві власті, на допомогу їм залучалися "тітушки" та відверто кримінальні елементи.

Наприкінці січня 2014 намітився певний прогрес у переговорах щодо політичного врегулювання. 28 січня парламент відправив у відставку М.Азарова, в. о. Прем'єр-міністра України став 1-й віце-прем'єр С. Арбузов. Були скасовані "диктаторські закони" та ухвалений новий закон — про амністію учасникам протестів. В. Янукович допускав входження до нового уряду лідерів Євромайдану та можливе повернення до парламентсько-президентської системи державного устрою. Проте фактично це було затягування часу.

18 лютого мала розпочатися сесія ВР України, на якій передбачалося розглянути наступні кроки з політичного врегулювання. На цей день Євромайдан анонсував "мирний наступ" — акцію протесту біля будівлі парламенту, проте силовики за допомогою "тітушок" намагалися її не допустити. Розпочалися зіткнення, що призвели до численних людських жертв, а ввечері була здійснена спроба ліквідації наметового містечка на майдані Незалежності.

20 лютого почала роботу Верховна Рада. Було прийнято ряд законів, які засуджували насильство і вимагали виведення з Києва силовиків

22 лютого громадяни України дізналися про втечу Віктора Януковича та його найближчого оточення до Росії.

Серед основних символів Майдану – стрічки з кольорами прапорів України та Європейського Союзу, каски та щити членів Самооборони Майдану.

Символом Майдану стала конструкція новорічної ялинки, встановлена на головній площі столиці. Майданівці називали її «йолкою». Ставши формальною причиною побиття людей у ніч на 30 листопада 2013 року, згодом вона перетворилася на один із головних символів протесту.

Мітингарі прикрасили її прапорами, плакатами, банерами тощо.

До загострення ситуації у січні 2014 року символом Майдану як місця, де збиралися культурні й освічені люди, європейці за духом, було піаніно Майдану. Його встановлювали перед силовиками, а відчайдушні музиканти виконували на ньому різні музичні композиції.

Важливим складником Майдану був намет.

Серед інших символів Майдану можна назвати також бочки з вогнем, навколо яких грілися протестувальники, зображення Тараса Шевченка й цитати з його творів на щитах, касках, плакатах, жовті хустки членів Самооборони Майдану

Символи Майдану

Символи Євромайдану

1. Революція Гідності сприяла демонтуванню режиму В. Януковича.
2. Революція Гідності вплинула на активізацію громадянського суспільства та розвиток волонтерського руху.
3. Революція Гідності сприяла відновленню чинності Конституції 2004 року, згідно з якою Україна сьогодні є парламентсько-президентською республікою.
4. Завдяки Революції Гідності стало можливим підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом і запровадження з боку Євросоюзу безвізового режиму для українців
5. Революція Гідності відстояла та утвердила європейський вектор розвитку України.
6. Унаслідок Революції Гідності скасовано позаблоковий статус України та розпочато реформування збройних сил із метою протистояти російській збройній агресії на сході країни, а також низку інших реформ.

Висновки

- 1.«Вставай», «Океан Ельзи»
- Це пісня двох революцій – Помаранчевої та Гідності. Знаковим для історії революції став концерт культового гурту на Євромайдані, що зібрав аудиторію понад 200 тисяч осіб.
 - 2. «Брат за брата», «Kozak System» та українські зірки
- Гурт «Kozak System» записав колективну пісню з відомими виконавцями і громадськими діячами.
- 3.«Горіла шина, палала». Народний хіт, покладений на музику відомої народної пісні «Горіла сосна».
- 4. «Горіла бочка, диміла». Пісня стала логічним продовженням пісні «Горіла шина, палала»
- 5.«Podaj Ręce Ukrainie» («Подай руку Україні»), «Taraka». Не залишились байдужими до подій в Україні поляки. Польський гурт «Taraka» записавши трек «Podaj Ręce Ukrainie» і з цією піснею хлопці виступали на сцені Євромайдану в Києві.
 - 6. «Воины света», «Ляпис Трубецкой».
- 7. «Никогда мы не будем братьями», музика - Віргіс Пупшис, слова – Анастасія Дмитрук
 - 8. «Гей, пливе кача», «Піккардійська Терція».
- Пісня з репертуару «Піккардійської Терції» стала жалобним гімном Майдану. Під цю музику українці прощалися з усіма загиблими під час Революції Гідності.

Музика Євромайдану

Майдан 2013–2014 років засвідчив, що цінності, які обстоювали громадяни України, віддаючи за них власне життя, відмінні від тих, які пропагує Росія. Це змусило керівництво Російської Федерації вдатися до силових методів задля збереження впливу на Україну або хоча б на її частину шляхом окупації Автономної Республіки Крим та частини Донецької й Луганської областей. Протистоячи збройній агресії на сході, Україна сьогодні продовжує боротьбу за свободу та гідність своїх громадян.

Підготувала Людмила Прокоф'єва

<https://www.maidanmuseum.org/uk/node/612>

<https://dyvys.info/2017/11/21/muzyka-majdanu-top-10-pisen-pro-revolyutsiyu-gidnosti-video/>

search?sca_esv=581353aac19f9e2d&sxsrf=ADLYWIIYRg2wzL0EwdlAPfqJZZNphbAo
Og:1732015177859&q=символи+Євромайдану&udm=2&fbs=AEQNm0DDgaHKHmg
QPgdfMP

<https://ua.krymr.com/a/ukraina-ce-evropa-euromaidan-timeline/29615328.html>

https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D0%B5%D0%B2%D0%BE%D0%BB%D1%8E%D1%86%D1%96%D1%8F_%D0%B3%D1%96%D0%B4%D0%BD%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96
